

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie z zażalenia J.S.

na postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 14 listopada 2024 r., sygn. akt VIII Kow 2564/24

na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2024 r., w Izbie Karnej

w kwestii wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt II AKzw 941/24

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**pozostawić bez rozpoznania wniosek zawarty w
postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 lutego
2025 r., sygn. akt II AKzw 941/24.**

UZASADNIENIE

Przepis art. 37 § 1 k.p.k. pozwala na „wyjęcie” sprawy spod rozpoznania sądu miejscowo właściwego w razie zaistnienia przesłanki w nim wskazanej, to jest wtedy, kiedy w grę wchodzi dobro wymiaru sprawiedliwości. Co należy rozumieć pod tym pojęciem, ustawa nie wyjaśnia, niemniej w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że chodzi tu o konieczność eliminowania sytuacji mogących wywołać u stron lub w opinii społecznej przeświadczenie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 grudnia 1999 r., sygn. akt III KO 98/99, Prokuratura i

Prawo 2000, z. 3, poz. 7, z dnia 12 lutego 2009 r., sygn. akt III KO 1/09, OSNKW 2009, z. 3, poz. 23). Przedstawione w uzasadnieniu postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt II AKzw 941/24, rozterki interpretacyjne odnośnie prawidłowości skompletowania składu orzekającego w tym Sądzie, nie uzasadniają potrzeby „wyjęcia” tej sprawy z właściwości tego Sądu, gdyż mogą zostać rozstrzygnięte we właściwym trybie, w przypadku złożenia wniosku o wyłączenie sędziego. Możliwe jest wyłączenie sędziego od udziału w rozpoznaniu wyznaczonej mu sprawy, gdy: 1) zachodzą okoliczności skutkujące wyłączeniem wyznaczonego sędziego z mocy prawa (*iudex inhabilis*), lub 2) żądanie wyłączenia (wniosek o wyłączenie) go od udziału w sprawie zgłosi sam sędzia, lub 3) wniosek o wyłączenie wylosowanego sędziego złożą strona tego postępowania albo 4) w wyniku wszczętego z urzędu postępowania o wyłączenie wyznaczonego sędziego w sytuacji, gdy nie dojdzie do „samowylęczenia” się wyznaczonego sędziego (por. np. E. Skrętowicz, *iudex inhabilis i iudex suspectus* w polskim procesie karnym, Lublin 1994, s. 70, R. Kmiecik, Tryb wyłączenia sędziego i prokuratora w kodeksie postępowania karnego, Prokuratura i Prawo, 1999, nr 11 – 12, s. 23, K. Papke – Olszauskas, Wyłączenie uczestników procesu karnego, Gdańsk 2007, s. 147 – 155 i s. 180 – 181). W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie podnosi się, że przepis art. 37 § 1 k.p.k. nie może zastępować instytucji wyłączenia sędziego (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 kwietnia 2004 r., sygn. akt V KO 10/04, R – OSNKW 2004, poz. 682, z dnia 17 sierpnia 2004 r., sygn. akt V KO 43/04, R – OSNKW 2004, poz. 1453).

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]

